I. évfolyam. Csik-Szereda, 1889. julius 24. 30. szám.

Szerkesztőségi iroda: Csik-Szereda Szultán-ház, (posta mellett) hová a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.

Kiadóhivatal: Györgyjakab Márton könyvnyomdája hová az előfizetési pénzek és hirdetések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.

Hirdetési díjak: 3 hasábos petitsorért vagy annak helyéért 5 kr. Bélyegdijért külön minden beiktatásnál 30 kr.

Nyilttéri czikkek soronként 10 krért közöltetnek.

Előfizetési felhivás.

A „CSIKI LAPOK“ julius—szeptember havi harmadik negyedére ezennel új előfizetést nyitunk az eddigi feltételek mellett. — Lapunk t. előfizetőit, kiknek előfizetésük a második negyeddel lejárt, kérjük, hogy előfizetésüket minél hamarább megujitani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében semmi fennakadás ne történjék.

Előfizetési árak:

Egész évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.

Előfizethetni Csikszeredában Györgyjakab Márton nyomdájában, — Gyergyó-Sz.-Miklóson Kricsa Péter könyvkereskedésében.

Gyüjtők 6 előfizető után egy tiszteletpéldányban részesülnek.

Csikszereda, 1889. junius hó 26.

Teljes tisztelettel:

a „Csiki Lapok“ kiadóhivatala.

Vészjelek.

II.

Csikmegye már természetes fekvésénél fogva külön, önálló kikerekitett egészet képez; nyugatról a Kárpát-hegylánez folytatása, az úgynevezett „Hargita“ zárja el Udvarhelymegyétől s járhatóbb helyeken is 6—8 órányi távolságra veti csak Udvarhelymegye szélétől is távol Csikmegye lakott részeit. Délnyugaton és délen ismét ezen hegylánez terjedelmes folytatásai zárják el Háromszékmegyétől.

Beolvasztás esetén nem volna más képzelhetőbb eset, mint hogy Csikmegye egyrésze Udvarhely-, másrésze pedig Háromszékmegyéhez kapcsoltassék. Igen de csak a fenti felületes körülhatárolás mutatja azt, hogy magán a természet alkotásán s az ezáltal jelzett különálló, elszigetelt fekvésen tétetnék megbocsáthatlan erőszak az által, ha közép- és felesik lakossága arra erőszakoltatnék, hogy a Hargitán túl 70—80 kilometer távolságban keresse a közigazgatás — esetleg az igazságszolgáltatás segélyét.

Ezenkivül számolni kell még a Gyimes felső, Középlok és Gyimesbükk 10,000 léleknyi lakosságával s ennek szükségleteivel is.

Magától — Csikmegye jelenlegi központja — Csikszeredától is Gyimes távolabb eső részei 2 napi járó földre esnek; a mai beosztás mellett is ezen vidék lakóinak kétszer, háromszor drágább a közigazgatás s igazságszolgáltatás által nyujtott segély, mint a megye központjához közel lakóknak — mi lenne akkor, ha beolvasztás esetén ezen vidék lakói felteszem Udvarhelyre erőszakoltatnának!?

Indokolatlan igaztalanság követtetnék el rajtok az ország más lakóival szemben; a jó közigazgatás legfőbb sarkalatos elvei, hogy t. i. olcsó és könnyen elérhető legyen; szenvednének minden ok nélkül helyrehozhatlan sérelmet.

Ezenkivül Csikmegye határszéli megye — keleti oldalán majdnem egész hosszában a szomszéd Romániával határos; ezen nyugtalankodó szomszéd, ellenőrzése folytonos és éber figyelmet igényel — s sok esetben a hatóság rögtöni segélyére is szükség van. Ha már most Csikmegye önállóságát elvesztené: akkor a határszélen s a jelenlegi Csikban csak alantosabb hivatali közegek levén alkalmazva, a hathatósabb segedelmet távolról kellene várni és keresni — s ezalatt a csirájában igen gyakran elfojtható túlkapás nagyra nőhetvén, a beolvasztás ez úton is megbosszulhatná magát.

Ha mindezektől eltekintünk is, van még egy nyomatékos tényező, a mely Csikmegyét örök időkre megmenti attól, hogy más megyébe beolvasztassék — s attól is, hogy Csikmegye idegen testeket fogadjon magába.

Ezen tényező Csikmegye osztatlan magánvagyona; ezen vagyon 2 nagy testet képez — de egy közös nemes czélra: a köznevelés és közmüvelődés előmozditására hasznosittatik mindkettő; egyik az úgynevezett lóbeszerzési alap. Ehhez igaz, hogy csak a jogosult huszár-családok ivadékainak van első sorban joga, s ezek is élvezik annak a gondos kezelés folytán már dupplázott jövedelmeit; — a másik és az itt kiemelt tekintetben ez a fő — az úgynevezett „Revindikált havasok“ és azok jövedelmeiből gondos kezelés által gyüjtögetett tőkék.

Ismeretes dolog az, hogy Csikmegye Ő felsége „kegyúri adományából“ jutott ezen havasokhoz; kapta ezeket, mint egységes, külön önálló testület — akkor szék; kapta, vagy a megszokott kifejezés szerint — vissza kapta arra a czélra, hogy ezen tőkék segélyével Csikszékben, egyetértve Gyergyó és Kászon fiuszékeket is, szóval a mai Csikmegyében a nevelés, közmivelődés ápoltassék, fejlesztessék s hogy ezen tőkék örök időkre az egységes Csikmegye tulajdonai maradjanak.

A kegyes adománylevél kitételei megengedik azt a következtetést, hogy ebben a adományban magában Csikmegye önállósága is biztosittatott örök időkre; — úgy értvén ezt a kifejezést, amint az állami alkotások maradandóságára nézt „az örök“ kifejezés értetni szokott.

Csikmegye közigazgatási beolvasztása esetén is ezen vagyon rendezés tárgyát nem képezhetné — megkellvén annak maradni azon rendeltetésen, melyre adatott; ma ennek a vagyonnak az adománylevélben kijelölt czélra való forditása s czélszerü berendezéséről Csik-

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

Párisi levél — Karlsbadból.

Karlsbad, 1889. julius 17.

„Jobb későn, mint soha“ tartja a magyar közmondás. Ezt követem én is most, midőn a Párisból igért levelet Karlsbad ozondús levegőjének élvezése mellett irom meg, és innen küldöm el.

Igen. Mert mielőtt a párisi kiállitás megtekintésére s ezzel kapcsolatban Kossuth Lajos nagy hazánkfia meglátogatására elindultunk volna, igéretet tettem a t. szerkesztő urnak, hogy a „Csiki Lapok“ számára Párisból röviden irni fogok a kirándulók élményeiről.

Istenem! hisz mi könnyebb, mint igérni, de aztán az igéretet beváltani — na ez már nehezebb dolog, kivált olyan körülmények között, mint a milyenekben mi, párisi kirándulók voltunk.

Egész útunk a mint elhagytuk a magyar határt: valóságos diadalmenet volt; egy egész kötetet lehetne arról irni, a mit mi rövid 12—14 nap alatt átéltünk, — s talán még akkor sem lenne egész hűen leirva mindaz a maga valóságában. Mert átélni és átérezni lehet csak ama kitüntetéseket és lelkes óváczíókat, melyekben a kilenczedfélszáz főnyi magyarság Turinban és Párisban részesült.

Midőn Turinba megérkeztünk, kimondhatatlan lázas izgatottság fogott el bennünket, tudva azt, hogy mily kevés idő választ el attól, hogy Kossuth Lajost, az agg számüzöttet szinről-szinre láthassuk.

A napi lapok kimerítő tudositásokat hoztak a turini látogatás eseményeiről s éppen azért annak újbóli részletezésével nem fogom e becses lapok olvasóinak türelmét igénybe venni, csakis általánosságban fogok az ünnepélyek lefolyásáról egyetmást elmondani.

Midőn Kossuth megjelent közöttünk s csodásan és bübájosan rezgő hangját meghallottuk: mindnyájunk szemeiben könyek csillogtak, az öröm és fájdalom könyüi. Örültünk, hogy láthattuk őt agg kora daczára viruló egészségben; — azután az örömkönyek közé a fájdalomkönyek vegyültek és zokogva sirtunk, hogy őt nem vihetjük magunkkal a párisi kiállitásra s onnan haza Magyarországra, a hol tártkarokkal s egy j o b b j ö v ő reményével várja minden igaz magyar.

Oh mily jól esett lelkünknek, hogy habár távol idegen földön is körülötte seregelhettünk. — Boldog volt, a ki közelébe férközhetett, hogy kezét vagy ruhája szélét megcsókolhassa. Soha rajongóbban nem fogadtak még politikai államférfiut vagy koronás fejedelmet, mint mi fogadtuk Kossuthot, midőn közöttünk megjelent.

Én nem is hiszem, hogy egyikünk is elfeledje ama perczeket, melyeket Kossuth Lajos körében eltöltött. De szivesen elmaradtunk volna még napokig, hónapokig közelében, de ezt a legjobb akarat mellett sem tehettük, mert utazásunknak másik nagyfontosságu czélja: a párisi világkiállitás megtekintése még előttünk volt.

Folytattuk útunkat tehát Páris felé, a hol meg reánk várt a kellemes meglepetések egész láncolata.

Turinban mi ünnepeltük Kossuthot, Párisban minket ünnepeltek a francziák.

A mig az 1885-ik évi budapesti orsz. kiállitás megtekintése végett hozzánk jött francziákat sem a magyar kormány, sem Budapest városa hivatalosan nem fogadta, — addig minket a franczia kormány megbizottai, Páris város hatósága és a franczia nemzet nagy zöme tárt karokkal, kitörő lelkesedéssel és nagy óváczíókkal fogadott.

Képviselve van a kiállitási vendégek között a világ minden nemzete, a kik kisebb-nagyobb csoportokban utaznak Párisba, de büszkén elmondhatjuk, hogy olyan fogadtatásban és annyi kitüntésben egyik sem részesült, mint mi, magyarok.

Maga Páris városa 100,000 frankot költött a magyarok tiszteletére rendezett ünnepélyekre, lakomákra. — Szinházi előadást, banquettet stb. rendezett a mi tiszteletünkre.

Bármerre mentünk, bárhol megjelentünk, min-

megye törvényhatósága rendelkezik; beol vasztás esetén is akkor már volt Csikmegye külön rendelkezése ezen vagyon felett fenntartandó s igy egy nagyobb vármegyében egy kisebb összeség fentartandó lenne, a mi a mai közigazgatás szervezetével nehezen volna összhangba hozható.

Még nagyobb anomália következnék akkor, ha Csikmegye — a mint hiresztelik — feldaraboltatnék.

Ezen vagyon osztatlan fenntartása rendeltetett az adománylevélben el, s ez jel arra, hogy Csikmegye önállóságát egy könnyen bántani nem szabad, mert ezen vagyon osztatlan állapotbani fenntartása a tulajdonos Csikmegye feldarabolása esetén lehetetlen lenne.

Mindezen tényezőkkel bizonyosan számolnak illetékes helyen azelőtt, mielőtt Csikmegyét a földabroszról letörölnék.

Molnár József beszámolója.

Folyó hó 21-én, mint előre hirdetve volt, — Molnár József országyülési képviselőnk megtartotta beszámoló beszédét. Nem nagyszámu, de intelligens közönség gyült d. u. 3 órára a „Csillag" vendéglő nagytermébe, hol a függetlenségi párt elnöke honn nem létében, alelnök Csedő István rövid, bevezető szavai és felhivása után az alább rövid kivonatban ismertetett beszámoló beszédet hallgattuk meg.

A beszámoló beszéd elején kiemelte, hogy azért jött választói közé, miszerint adott szavához képest beszámoljon a lefolyt két év alatti képviselőházi működéséről és egyuttal rövid körvonalban vázolja, hogy a törvényhozás és kormányzás ezen két év alatt nem-e nagyobb mérvben akadályozta az ország előhaladásának lehetőségét, mint a mily mérvben helyes és czélszerü intézkedéseket létesitett. Kimutatta, hogy bármiképpen szépitsék, illetőleg takargassák és fedjék a kormánypártiak az ország helyzetét az a sanyaru állapot, melyben vagyonilag és gazdaságilag állunk az a függési viszonyi, mely nemcsak katonai és politikai, de a mi talán ennél is veszedelmesebb, a közgazdasági téren is megkötött kezekkel szolgáltat ki Bécs és Ausztria akaratának és vagyoni előnyének, mindez megczáfolhatatlanul bizonyitja, hogy az ország az eddigi alapon meg nem erősithető és a lakosság jólléte elő nem mozditható.

Ezután kifejti, hogy a lefolyt két év alatt soha sem szavazott meg olyan törvényjavaslatot, mely nem kizárólag Magyarország érdekét tartotta első sorban szem előtt, és soha sem helyeselte a kormány olyan intézkedését, mely ellenkezett e felfogással.

Ezután egyenként számolta el azon törvényjavaslatokat, melyeket megszavazott és indokolta azt, hogy miért szavazta meg azokat. De elsorolta azon nevezetesebb javaslatokat is, melyeket ellenezett. Ezek közül kiemelte a dohányjövedéki szabályok módositására vonatkozó javaslatot, mely nemcsak a dohány árnak felszöktetését vonta maután, hanem megszüntette azon jogot is, hogy bárki is a saját termését fogyaszthassa. Ellenezte és nem szavazta meg a bélyeg és illeték, továbbá a bor, hus, czukor és sörfogyasztási nemkülönben a szeszadó felemelését tárgyaló javaslatokat. Részletesen indokolta azt is, hogy miért nem szavazta többrendbeli államadóságaink convertálásáról szóló törvényjavaslatot, továbbá a kassa-oderbergi, az északkeleti s gácsországi vasutak ujabb befektetési kölcsönei után a kamatoknak az ország által való biztositását.

A regálé jog megváltásáról és az italmérési jövedékről szóló törvényjavaslatokat azért ellenezte, mert a regálé megváltás módja végelemzésben a miniszter tetszésének hagyta fenn annak mérlegelését, hogy a tulajdonostól leendő regáléjognak mi legyen a váltság összege; másrészt pedig nem akarta, hogy az italmérés gyakorlása állami engedélyekhez legyen kötve és hogy e jogositványok megadása vagy visszavonása teljesen a pénzügyigazgatóságok s végső forumban a pénzügyminiszter önkényétől tétessék függővé.

Ellenezte továbbá a boszniai vasutak kiépitésére felvett kölcsönről szóló törvényjavaslatot is, mert nézete szerint nemcsak nagy igazságtalanság hanem nagyfoku politikai könnyelmüség is, hogy még az ország több vidékén, különösen a Székely földön, de főleg Csikban nincsen vasut, addig idegen ország részén, melynek lakossága soha sem fog velünk együtt érezni, tetemes nagyköltséggel vasutat épitünk.

Végül ellenezte a véderő szervezéséről szóló javaslatot is, mely akkor, midőn az országnak, mint független államnak egyik leglényegesebb ismervét, hogy a véderő legyen teljesen független és magyar, egészen mellőzte, sőt a közös elnevezésnek megfelelő intézményeket sem létesitette, a legrosszabb alkotást mutatja fel; sőt megrosszabbitotta az eddigi állapotot is, a mennyiben talán az egész világon egyedül áll és páratlanul az a rendelkezés, hogy ha a magyar ember a saját országát és fennállását védő hadseregben csak magyarul, tehát anyanyelvén, az ország állami nyelvén beszél és németül nem tudja letenni a tisztivizsgát, ezért büntetésül még egy évet kénytelen szolgálni.

Kifejtette azután, hogy mily szomoru eredményekre vezet az, ha törvényhozás nincs tekintettel arra, hogy vajjon a nemzet elbirja-e az önerőnkön tul követelt vér- és pénzbeli adót. Mert magában a katoni szám nagyságában bizni hiába való dolog, a szám nem elégséges az ellenség levevésére, ha a hadsereget nem lengi át a nemzeti öntudat, ha a lakosság elégedetlen, ha a szegényedés eladósodás el van terjedve, s ha az állami pénzügyek annyira el vannak rongálva, hogy deficit és adósság nélkül még békében sem tudunk kormányozni.

Intette tovóbbá a választó polgárokat, hogy ezután kétszeresen őrizzék függetlenségüket, hogy egyrészt a hatalommal szemben is kimerjék mondani, miszerint sanyaru a helyzetünk, és hogy tovább nem birjuk a mind nagyobb és nagyobb megterheltetést; másrészt pedig azért, mert az állam mindég több és több szolgáltatást követel, szükséges, hogy mindenki jobban és jobban takarékoskodjék, sőt fösvénykedjék nehogy a szegényedés annyira elterjedjen, hogy ugyszólván koldusok legyünk. Végül fel hivta a választókat, hogy legyenek kitartók ne adják fel elveiket, hanem küzdjenek azon intézmények, azon elvek mellett melyek magyarország magyar érdekeit, a magyar állam függetlenségét hivatvák megalapitani és biztositani.

A több izben élénken megéljenzett beszámoló után ismét Csedő István alelnök mondott köszönő szavakat Molnár képviselőnek eddig követett magatartásáért s a választók nevében kérte, hogy jövőre is adott programmjához hű maradjon s igy biztos lehet a választók mindenkori rendithetlen bizalmáról.

Miután képviselőnk néhány órát a beszámolóra megjelent választói között eltöltött, mindenki megelégedéssel és a bizalom megerősödött érzelmével vált el szeretett képviselőjétől. *Delta.*

Válasz a „Húsvágási mizeriák" czimü czikkre.

Csiksomlyó, 1889. julius 20.

Tekintetes Szerkesztő ur!

Becses lapja idei 25-ik számában a fentebbi czim alatt „Többek" aláirásával egy vád jelent meg, melyben nemcsak Deáky Péter mészáros támadtatik meg, hanem egyúttal az elöljáróság és a hús-szemlét teljesitő kőrorvos ur is vádoltatik a húsvágás körüli ellenőrzés elhanyagolásával, sőt még a járási hatóság főnökét is bele veszi a crédoba, elégtelennek tartván arra, hogy a közönség érdekeit megvédeni képes volna az elöljáróság tulkapásaival szemben.

Bárha névtelen vádaskodásokra felelni kötelesek nem is volnánk, nehogy a nagyközönség az ellenünk szórt rágalmakat készpénz gyanánt vehesse, az igazság érdekében kérnünk kell a tkts. szerkesztő urat, legyen szives az alábbi észrevételeinknek becses lapjában helyet adni.

Felszólalók mindenekelőtt a hús minőségét és a húsvágó-helyiség tisztaságát kifogásolják, s hozzáteszik, hogy „abban az egy—két kilogramm húsban, mit naponként elfogyasztanak, valóságos mérget esznek." — Ismerve felszólalóknak a mészárossal szemben támasztani szokott tulzott igényeit, nem csudálkozunk azon, hogy őket a kiszolgálás netáni hiányossága elmérgesitette, de azon feltevésnek helyességét, mintha ők a vett húsból „valóságos mérget ettek volna", kétségbe kell vonnunk, mert ha az állana, minden bizonynyal feltételezhető, hogy már az első adag hús megtette volna a hatást arra, hogy czikkirók ne vádaskodhassanak, vagy pedig a község többi lakossán is eddig csak lehetett volna konstatálni.

Czikkirók többhelyt hangsulyozzák a marhavizsgálattal megbizott közeg és az elöljáróság mulasztását anélkül, hogy megtudnák különböztetni egyik vagy másiknak a kötelességet.

A hússzemlére nézve hivatkoznak az 1888. évi VII. t. cz. 14. §-ára, a mi helyes is, de nem tudnak esetet felhozni arra nézve, hogy a hússzemlével megbizott körorvos ebbeli kötelességét elmulasztotta volna, — Azon eset, hogy egy megvizsgált marha, belső betegségben az úton elesett, s annak daczára a hús kimérésére engedély adatott, — ha meg is felel a valóságnak, de mert a betegséget nem ragályos betegség, hanem külső behatás okozta, — jogában állott az orvosnak a kimérésre engedélyt adni. A szóban forgó marha hirteleni betegedését okozta egy vasszeg, melyet evés- vagy ivásközben nyelt le, s a mely a szivbe furódván, életét veszélyessé tette, miért rögtön leöletett. Ez konstatálva lett a felbonczolásnál.

Azon másik eset, hogy „Jakab Lajos urnak oly hús lett kiszolgáltatva, melynek sejtjében diónagyságu genyzacskó volt", semmit se bizonyithat a hússzemlét végző közeg felületes eljárása mellett. Azt józan észszel nem követelheti senki a vizsgálótól, hogy az állatot élve, belsőleg is apróra megvizsgálja; elég az, hogy külvizsgálat után a marha egészségesnek és minőségileg levágásra alkalmasnak találtatik. Hisz ha a mészáros tudja

---

denütt „Vive Hongrie!" kiáltásokkal üdvözöltek bennünket.

Gambetta és Hugó Viktor szobrához való kivonulásunk valóságos diadalmenet volt. A szobrokhoz vezető útczákban a házak fel voltak lobogózva. Nem volt ház, a melyiken franczia lobogó mellett ne lengett volna a magyar trikolor. Ablakokban és áltányokon a nők zsebkendőket lobogtattak felénk és virágokat szórtak közénk.

A tiszteletünkre rendezett szinielőadáson oly pazar fénynyel és pompával jelent meg a franczia közönség, hogy szemünk káprázott a sok ékszer- és fényes toilettől.

A városházán rendezett dejenner kezdetben komolyabb szint öltött, de később itt is kitört a lelkesedés s a községtanács elnökét a hevesebb vérü ifjuság vállaira ragadta s úgy hordozta meg a teremben.

A kiállitók által rendezett bálra a magyarok is teljes számmal megvoltak hiva. E bál oly fényes volt, hogy azt nem lehet leirni.

A terem 20,000 gázlánggal és 200 elektromos lámpával volt világitva, minden két franczia lobogó közt ott diszlett a magyar zászló.

Az 1885-ben Magyarországon járt francziák is rendeztek ünnepélyt a magyarok tiszteletére Saint-Cloudban. Ez ünnepélyen résztvettek: Lesseps több leányával, Munkácsy nejével, Türr tábornok s több franczia kitünőség.

A mulatság esti 8 órakor kezdődött s éjfél után 1 órakor ért véget.

A park pompásan fel volt diszitve, a gyepen voltak felállitva az asztalok, gazdagon felteritve mintegy 1500 ember számára. A lakoma a legvigabb hangulat mellett folyt s valóságos pezsgőárban úszott a társaság. Majd kezdetét vette a táncz s a magyarság úgy aprózta a csárdást, mintha csak Budapesten a vigadóban mulatott volna.

A mulatság vége felé a lelkesedés többeket itt is annyira elragadott, hogy vállukra kapták Lessepset, Rastibonet, Coppét s még többeket és úgy hordozták meg a parkban a társaság tapsvihara között. Éjfél után tért vissza a társaság Párisba.

Másnap mindenikünk készülődött az elutazásra.

A társaságnak egy kis töredéke — a szivósabb természetüek — Londonba utazott; a nagyobbrész haza Magyarországra; egy néhányan külföldi fürdőkre vonultunk, hogy az útazás fáradalmait, az örökre emlékezetessé vált turini és párisi napok élményeit kipihenhessük.

Én egy jóbarátommal Karlsbad üditő levegőjét és nagyhatásu gyógyvizét kerestem fel — s igy magyarázható meg e levél homlokára irott czim: Párisi levél — Karlsbadból.

M—i J—s.

vala, hogy melyik részében van a búsnak ama veszedelmes zacskó, bizonnyára kivágja és nem adja el.

Az elöljáróság ellen a fentebbi esetekből vádat kovácsolni elfogultság nélkül nem lehetett, mert nem szakértő. A törvényhozás gondoskodott a visszaélések megtorlásáról, s ha valakinek alapos kifogása van a mészáros eljárása ellen, az 1879. évi XL. t. cz. 104., 137. és 138. §§-ai megadják a módot arra, hogy bárki is a büntető biróság előtt jogorvoslatot keressen, illetve a mészáros megbüntetését kérelmezze; minthogy pedig az elöljáróság okot nem látott rá maga részéről, a vádat sem alkalmazhatta ellene.

A mi azon kifogást illeti, hogy húsvágó helyiségünk a közegészségi és köztisztasági kivánalmaknak nem felel meg, az ismét nem felel meg a valóságnak. — Igaz, hogy nem új, de fennállása óta ez az első eset, a midőn az valakinek nem tetszik. Hogy mennyiben bir ezen kifogás is jogosultsággal, az kitünik a következőkből:

Mult hó 27-én, tehát azután, hogy a hirhedt „Mizeriák" a nyilvánosság elé hurczoltattak, a mi tudtunk nélkül Dr. Spitzer Jakab szépvizi járásorvos és Szász Lajos közig. joggyakornok urak, községünkbe kiszállottak, a panasztárgyának kivizsgálására s mindent apróra megszemlélvén, úgy találták s annak jegyzőkönyvileg kifejezést adtak, hogy mészárszékünk úgy tisztaság, mint egyéb tekintetben megfelel czéljának, mint bármelyik megyebeli, fából épült mészárszék, s egyúttal kifejezést adtak megbotránkozásuknak az alaptalan feljajdulás miatt.

Ezt szükség esetén okmánynyal is képesek vagyunk bizonyitani.

Hogy a friss hús mellé esetleg megszagosodott nyomtatékot is szab a mészáros, az megtörténhetik, valamint megtörténik más községbeli mészárosoknál is különösen nyári időben, midőn teljes épségben a hús 24 óráig is alig tartható el. De hogy ez meg ne történjék, arra „Többek" is közrehathatnának az által, hogy a fennálló törvények kijátszásával és a község és mészárosok szándékos megkárositására idegen községből nem csempésznének be húst, mert akkor bizonyára nem szagosodnék meg, s azt is elérnék vele, hogy ismét friss húst tudna előteremteni a mészáros. Az elöljáróság tudja a maga kötelességét és ellenőrzést gyakorol az iránt, hogy a ráutalt fogyasztási adó biztosittassék s midőn ezt teszi, „erőszakos és qualificalhatlan eljárással" vádolni — nem lehet.

Hogy nekünk van-e igazunk e részben vagy czikkiróknak, utalnunk kell az 1875. évi XXVIII. t. cz. rendelkezéseire, melyben határozottan ki van mondva, hogy hús-adót minden árúba bocsátott és elhasznált hús után kell fizetni és adómentességgel senki sem bir. Az ezen törvény végrehajtása tárgyában kibocsátott szabályok X-ik füzetében megvannak szabva mindazon teendők, miket a községi elöljáróságnak magának és egyúttal a fogyasztóknak is betartani kötelességük, s midőn mi a miénket teljesitjük, de a fogyasztók a magukét falbarugják: a qualifikálhatlan erőszakosság vádja bizonyosan visszahull azok fejére, kik eme jelző másokra akarják octrojálni.

Tudunk esetet Szeredából is, hogy a fogyasztási adó a húsbevivőtől megköveteltetett, de ott az erőszakosság vádját senki sem sütötte az illető közegekre.

Van még egy második eset. Az t. i. hogy az elöljáróság Sándor Istvánnénak fazakából a fövő húst kivétette elkoboztatta. Ha meg is történt az eset, annak meg volt az alapja, mert tagadhatatlan, hogy illető a községi fogyasztási adó terhére csempészte be a húst tanulói számára. A nevezett nő azt állitotta, hogy Szentimréről Sándor Dávid mészáros vitte fia számára főzés-szerbe a húst, de Sándor Dávid azt két tanu előtt teljesen megtagadta. Világos ebből, hogy a hús a háziasszony által úgy csempésztetett be.

Itt becses figyelmébe ajánljuk a tkts tanáritestületnek azon visszaélést, mely a kellő ellenőrzés hiányában itt is előfordult. A fazékból kivett hús általunk megméretvén s ugyancsak a tulajdonosnak 8 krért visszaadatván, kitünt, hogy 8 tanuló részére 75 decagramm sulyunak lenni kellett húsdarab 37 decat nyomott, s bárha a hús főzött állapotban sulyából veszit is, de a gyermekek jelentékeny mérvben szándékoltattak megrövidittetni.

Ezen körülmény egyfelől a főzök lelkiismeretlenségéről, másfelől a kellő felügyelet hiányáról is tanuskodik, mit a panaszkodók figyelmébe ajánlunk azért is, hogy esetleg a maguk szemében is lássák meg a gerendát.

Ezzel befejeztük volna válaszunkat, de mielőtt ezt tennők, arra kérjük czikkirókat, hogyha jövőre nézve a fogyasztási adót nem sikerül biztositanunk az ők közönyösségük miatt, legyenek szivesek a községre ráutalandó átalány beszedése iránt a képviselő-testülethez tüzetes javaslattal előállani, mert különben kénytelenek leszünk azt az egyes családoktól, a fogyasztási arány szerint, melyet a pénzügyi közegek tájékoztatása végett részletesen kimutatni, — beszedni, akár vágatik hús, akár nem.

Még egyet, azt t. i. hogy miután többek a hus-szemlét teljesitő közeg eljárása ellen is kifogást emelnek, s miután a községben állatorvos nincs, ha nem tartják a körorvos urat elég szakértelemmel birónak arra, hogy a szemlével járó feladatnak közmegelégedésre eleget tenni tudna: az állategészségügyi törvény végrehajtása tárgyában kibocsátott rendelet 45-ik §-ában előirt, egy másik vágatási biztos beállitása iránt is tehetnek javaslatot, kitől csak annyi kivántatik, hogy általános állatismerettel és az állati betegséges felismerésében némi jártassággal birjon és hogy a vágó lajstrom vezetésére képes legyen.

Végül tiszlejettel kijelentjük, hogy e tárgyban tovább és különösen névtelen czikkekkel szemben polemiába nem bocsátkozunk.

Csiszér József. *Rancz Ágoston*, biró.

Adtuk e választ szószerint kihagyás nélkül s csak az a megjegyzésünk van, hogy az előbbeni czikkben foglaltakat maga e válasz is mindenekben megerősiti. A mi pedig az elöljáróság mentegetődzését illeti arra nincs más szavunk mint az, hogy szomoru dolog volna, ha azon elv lenne irányadó a husvizsgálatnál, a mit az érdemes elöljáróság hirdet és még szomorubb, ha a husvizsgálatot vezető egészségügyi közeg nek is ez lenne a véleménye.

Szinház.

Szinészeink a f. hó 10-tól 22-ig terjedő egy hét alatt négy darabot hoztak szinre, és pedig kedden 16-án „Clemenceau"-t Dumas Sándor es Dr. Artois Armand kitünő szinmüvét, csütörtökön 18-án L. Halevy H. Cremieux P. Decourcelle „Constantin abbé" czimü vigjátékát, szombaton 20-án Brisson Sándor „Kokó király"-át bérletben és végre hétfőn 22-én Kendy Gusztáv jutalomjátékául Balogh István „Mátyás diák"-ját.

Szintugy resteljük már a közönség hallatlan közömbösségét ismét felemliteni, melyhez hasonlót Csikvármegyében nem láttunk ez ideig soha. Ez a közönbösség, ez a pártoláshiány a nálunk megfordult szintársulatok legselejtesebbje iránt sem mutatkozott ez előtt, s hogy miért mutatkozik éppen a Miklósy társulatával szemben, az teljesen megmagyarázhatlan dolog, mert hiszen az igaz ugyan, hogy a közönség egyik kisebb része a különböző fürdőkön tartózkodik, de még mindig akkora rész van itthon, hogy ez megóvhatná a derék társulatot, a mostani körülmények között igen könnyen bekövetkezhető bukástól.

Halottuk, hogy vannak sokan, kik az operette előadások iránti előszeretetből ennek tartottak fenn „műpártolásukat"; na hát most már megjött az operette rész is. Meglátjuk minő látogatottságnak fog örvendeni.

Ahoz nem igen lehet szavunk, ha valakinek az operette, másnak pedig a drámai előadások tetszenek jobban, de annyit még is megjegyzünk, hogy az egyik vagy másik iránti előszeret akkor, midőn müélvezetről van szó nem practikus dolog.

Tapasztalhatták volna ezt az operette kedvelők különösen „Clemenceau" előadásán. E darabban ugyanis Rónay Karola művészi alakitása még a legdühösebb operette kedvelővel is igen könnyen tudta volna feledtetni azt az előszeretetet, melyet e könnyed műfaj iránt érez; meggyőződhetett volna még a drámai előadást gyülölő is arról, hogy Iza szerepe a Rónayéhoz hasonló bemutatással már magában elég lehet arra, hogy a gyülölet ha nem is imádatra, de legalább tetszésre változzék, s ha ehez hozzá vesszük a többi szereplők kitünő játékát, határozottan előnyt kell nyernie a valódi drámának a legtöbb operette felett, még azoknál is, kiknek izlése ez utóbbit az előbbi fölé helyezi.

„Constantin abbé" és „Kokó király" előadásait szintén a jobban sikerült előadások közé kell jegyeznünk. — E két előadás alatt tapasztaltuk, miszerint egy-egy szereplő a közönség dolgát, a mulatságos jelenetek feletti nevetést magáévá teszi, pedig ez rontja a sikert, és nem használ a nevetgélőnek sem.

Végül röviden szólunk a Kendy jutalomjátékáról, s kijelentjük, hogy gyöngébb volt az eddig látottaknál, mi nem is csoda, ha elgondoljuk, hogy 10—12 emberből álló közönség előtt játszani még senkinek sem eshetett a legjobban, s az elrontott kedély nem alkalmas összevágó és correct játékra. Sajnáljuk Kendyt, ki jó szinész, s kinek jutalomjátékától az előadás kezdete előtt kiütött tüzvész miatti izgatottság elvonta a közönséget.

dr.

KÜLÖNFÈLÉK.

— **Nyugdijazás.** Mult számunkban megemlékeztünk ama változásokról, melyeket nálunk a pénzügyi reform előidézett az adófelügyelői intézmény megszüntetésével. Ujabban fel kell emlitenünk, hogy adófelügyelői vezető számtiszt Lukáts József a reform következtében, tekintettel, hogy a 65 éves életkort betöltötte, nem osztatott be egyik pénzügyigazgatósághoz sem, hanem nyugdijaztatott. Mint tudjuk, az öreg ur munkaképes volt 65 éve daczára is, s igy nyugdijazására magas korán kivül okul semmi nem szolgált.

— **Rónay Karolának**, a Miklósy-társulat drámai primadonnájának jutalomjátéka lesz folyó hó 25-én. — A jeles szinésznő „Thurán Anná"-t választotta jutalomjátékául. Ugy maga a darab, mint Rónay művészete megérdemli, hogy közönségünk felhagyjon azzal a közömbös magatartással, melyet eddig a drámai előadások iránt tanusitott.

— **Miklósy társulatának** operette tagjai tegnapelőtt estvefelé temérdek málhával városunkba érkeztek, s első operettének szinre hozatott: „A Suhancz", melyről jövő számunk „szinház" rovatában bővebben fogunk megemlékezni.

— **Tüz** ütött ki Száva Lukács helyi földbirtokos és vállalkozó belső telkén hétfőn d. u. 6 órakor. Természetesen nagy riadalmat okozott a jelentkezett vész, csakhogy szerencsére nem lett nagy a veszedelem, mert szélcsend volt, s mert a kigyult istáló kőből épitett lévén, a veszedelmes elemek csak az istáló padlásán felhalmozott széna és a födélzet nyujtottak táplálékot. Ezeket menthetlenül felemésztette ugyan a tüz, de tovább terjedésében meg lett akadályozva, s már 8 órakor alig füstölgött a martalékul esett 15—20 szekér szénának parázsa.

— **A husfogyasztó szövetkezet** városunkban ismét megkezdette müködését, s ennek következménye lett, hogy a hus ára egyszere 32 krról 24 krra szállott le. Ennek következménye az is, hogy egy városszolga házról-házra járva jelentette, e hó 19-én, hogy Szultán Lázár mészárosnál 20-tól kezdődőleg egy kiló hus csak 20 kr lesz. Azt hiszszük, hogy a városszolga ilyen privát ügy szolgálatára nem a városkapitány engedelmével használtatott fel.

— **Borszéken való találkozás elhalasztása.** Báró Splényi Ödön és neje Blaha Lujza, a Borszéken 5 évvel ezelőtt általuk inditványozott, 1889. augusztus 5-ére meghatározott találkozóra, ez évben eljönni, hivatali akadályok miatt, akadályozva lévén; a 11 megjelenni kötelezett többségének megállapodása szerint, az 1889. augusztus 5-ére meghatározott találkozás a jövő évre, azaz: 1890. év augusztus 5-ére halasztatott el, a mikor Borszéken megjelenni, szerződésünk értelmében, a szerződést aláirók köteleztetnek és felkéretnek. Egy hóval a találkozó ujabb határideje előtt a hármas bizottság ujólag figyelmeztetni fogja a szerződést aláirókat, barátságos igéretük teljesitésére. Kézdi-Vásárhelytt, 1889. julius hó 20-án. A kiküldüldött hármas bizottság nevében: Csikszentmihályi Sándor Kálmán kir. törvényszéki biró.

— **Tusnádfürdön** a hozzánk egy héttel ezelőtt érkezett kimutatás szerint 373, Borszékfürdőn pedig f. hó 4-ig 202 fürdővendég fordult meg, mindkét fürdőn azonban julius 20-ik napja körül érkeznek tömegesen a fürdőzők s igy jelenleg 800—900-ra minden bizonynyal tehető e két fürdő gyógyhely vendégeinek száma.

— **Véletlenség.** Gyergyószárhegyen folyó hó 15-én egyik kisebb kereskedésben id. Angi Ferenc napszámos tévedésből 1 egy üveg pálinka helyett eczetszeszt ivott meg minek következtében 1 óra mulva meghalt.

— **Egy magyar festőnő az udvarnál.** Kolozsvárról irják, hogy Biasini Sándor ottani kereskedő leánya Mari, ki öt évig járt a müncheni festőiskolába, Stefánia özv. trónörökösné udvarmesteri hivatalától felszólitást kapott, hogy menjen Laxenburgba Stefániát és a kis Erzsébet főherczegnőt lefesteni. Biasinikisasszony a mult héten Pozsonyban volt, hol Frigyes főherczeg nejét, Izabellát és gyermekeit rajzolta le pasztellel. A festőnő pénteken utazott Laxenburgba.

— **A király esőernyője.** Ritka eseménynek voltak tanui a multkor a gasteini fürdővendégek: Ő felsége a királyt, ki tudvalevőleg I. Vilmos kedvéért vett utoljára polgár-ruhát magára, látták a minap egy föltétlenül polgári szerszámmal, esőernyővel a kezében. Gasteinban a legnagyobb egyszerüségben él a királyi család, gyakran tesznek társas kirándulásokat. Egy ilyen kirándulás alkalmával látták a nevezetes esőernyőt. A király gyalogezredesi egyenruhájában, kard helyett esőernyővel a kezében sétált végig a császár-kerten, és a „Zöld fá"-nak tartott; ő felsége jobbján Mária Valéria főherczegnő haladt. Senki sem kisérte őket. A „Zöld fá"-t elérve, a király és leánya a hegynek tartott a Helenenburg felé, a honnan egy félóra múlva tért vissza Erzsébet királyné társaságában. A királyné — mint fürdőhelyen rendszerint — kalapnélkül volt, csak egy óriási fehér napernyővel a kezében. Az egész család együtt ment vissza a császári nyaralóba. Mint a gasteiniak mondják, Erzsébet királyné pompás szinben van.

— **Orosz hadikészülődés.** Az orosz kormány felszólitotta az orosz délnyugati vasútak igazgatóságát, hogy a birsula-brest-litofszki vonalon még egy vágányt rakasson le. Ez a vonal az osztrák Károly-Lajos vasút folytatása orosz területen. — Berst-Litofsk pedig tudvalevőleg Oroszország egyik legfontosabb vára és nagyjelentőségü vasúti csomópont.

— **RÖVID HIREK. Kálnoky** gróf és Crispi találkozása augusztus első hetében Éger csehországi városban fog megtörténni. — **A Cyprus** szigetén állomásozó Angol csapatok parancsot kaptak, hogy legyenek készen az Egyiptomba utazásra. — **Nikolajevics** Péter nagyherczeg a czár parancsára utazott Cittinjébe, hogy a czár nevében és képviseletében viszonozza a montenegrói fejedelem látogatását. — **Tenyész-állatkiállitás.** Az erdélyrészi gazdasági egyesület állatkiállitási szakosztálya 1889. augusztus 30-ik és 31-én, szeptember 1-én és 2-án rendezi Kolozsvárt a sétatéren az erdélyrészi hetedik tenyész-állatkiállitást. — **A holiandi király Vilmos** állapota ismét aggasztó. A király egy hét óta egyetlen egy irományt sem irt alá. — **Az E. M. K. E.** székely kitelepitési alapja javára özv. Molnár Domokosné Kolozsvárt kétezer forintos alapitványt tett. — **Németországban** évenkint szeszes italokért fizetnek: 406 millió márkát. — **A czár** és czárné az egész császári családdal augusztus 17-én Kronstadton át Kopenhágába utaznak. A császári család valószinüleg október 1-ig marad Dániában. — **A braziliai császár**, ki csak nemrég lábbadt fel sulyos betegségéből, a napokban életveszélyben forgott, este mikor a császár a szinházból távozott, egy portugál férfi revolverrel rálőtt. A lövés azonban czélját tévesztette s a császár sértetlen maradt. — **Belgrádba** tegnap katonai tanulmányok czéljából hat orosz tiszt: három örnagy és három kapitány érkezett meg. — **A londoni asszonygyilkosnak** ismét ujabb áldozata van Castle Alleyben Whitechapel egy szük mellékutczájában, mult éjjel meggyilkolva, átvágott nyakkal és megcsonkitott altesttel találtak meg egy leányt. — A tettesnek semmi nyoma, de valószinü, hogy ismét a hasfölmetsző Jach müködött. — **A pápa** a római bankoknál elhelyezett pénzét mind fölszedte és a külföldre küldötte. — **A legujabb hirek** szerint a tárgyalások Oroszország és a Vattikán között végük felé közeledenek. Egy hónapon belül végleges elhatározás várható. — **Konstantinápolyban** nagy tüzvész pusztitott. Kétszáznál több ház leégett. — **A marosvásárhelyi** szinházat négy pályázó közül Bácskay Julcsa igazgatónő nyerte el. — **Nagy vihar** dult csütörtökön Hunyadmegyében. Jég is esett, mely mintegy negyedóráig tartott s nagy károkat okozott a szőlőkben. A hegyekről az esővíz patakokban rohant alá a völgybe s különösen Déva környékén okozott nagy kárt a völgybeli lakosság ültetvényeiben.

Szerkesztői üzenetek:

— **B. I. urnak Borszéken.** Köszönettel vettük. Jelen számunkban tárgyhalmaz miatt csak felét adhattuk volna, de ezzel nem akartunk kivánatodnak eleget nem tenni. — **H—u F—z.** Átolvastuk. Köszönjük. Közelebről felhasználjuk. — **E. A. Udvarhely.** Elismerése hizelgő, de egyúttal biztató is a jövőre nézve. Küldeményét felhasználjuk. — **Több** kéziratra a jövő számban.

Felelős szerkesztő: **Dr. BOCSKOR BELA.**
Főmunkatárs: **VITOS MÓZES.**
Kiadó: **GYÖRGYJAKAB MÁRTON.**

NYILTTÉR*)

Tekintetes Szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy a kászonjakabfalvi ásványviz-forrás vezérczikkéhez, — melyre a 23. számban egyszer megjegyzéseket tettem — ismételten hozzá szólhassak, miután b. lapja 24. és 25. számában „megjegyzéseimre" reflexiót nyertem.

Tisztelt lapja 23. számában odanyilatkoztam: ha perek nem lennének felmerülve ezen borvizforrásból kifolyólag, még az esetben is, mert vegyelemezve azon borvizforrás, melynek vizét közforgalomba hozatni kivánták — nincsen: közforgalomba hozatala meg nem engedhető. Ugyhiszem a közforgalomba hozatal iránti határozathozatalra sem többet, sem kevesebbet nem jegyeztem meg, s hogy e megjegyzésem a valóságnak megfelel szabadjon a helyi szemlére hivatkoznom s egyuttal a kászonszéki öt község lakosai biztos tudomására, kik egytől-egyig beigazolják, hogy a köhányatás következtében a „Borviz-patakában" keletkezett s dr. Lengyel Béla egyetemi tanár ur által a „Répáthi borviz-forrás" megvizsgálása alkalmával 1887. évben — szemléje tárgyává tett borviznek más helyet és irányt adtak. Tehát nem én, hanem b. lapja 24. számában megjelent, czikk irója van irtózatos, vastag tévedésben, s ugy látszik, hogy nem engemet, — hanem a czikkiró urat nem köti semminemü közérdek Kászonjakabfalvához, mert ellenesetben oly hirtelen s oly nagy tévedésbe nem esett volna.

Czikkiró ur azt mondja: „nincsen semmi per". Ez állitása t é v e d é s é n alapszik, s ha beakar győződni erről, fáradjon a csikszentmártoni főszolgabiró hivatalhoz tekintse át az 1803—888 sz. a. — de tekintse át a kir. járásbiróságnál 993—888 sz. a. és 914—888 sz. a. levő ügyiratokat s rögtön átfogja látni, hogy az állandó választmány és a törvényhatóság határozata — hogy ez ügyből kifolyólag per van és azok nincsenek befejezve — és ezt tessék jól megérteni és megjegyezni! — a teljes igazságon alapszik.

Éppen igy állunk a vegyelemzéssel is. Kászonjakabfalva képviselő testülete állitja, hogy vegyelemeztetett. De ebből egy szó sem igaz, mert azon: „vizet megkaptam stb. féle" irás a fennálló törvények és a józan ész értelmében nem vegyelemezés, hanem csak egy általános kijelentés, melytől távol van azon erő, melynélfogva a mai korszaktudósai s igy a vármegye tisztelt tisztviselői is elhihetnék és megismernék a viz alkatrészeinek minőségét és a viz jóvoltát. Azt hiszem a vármegye t. tisztviselői vegyelemzést láttak s egy levélnek — hivatalosan! vegyelemzés minőségét tulajdonitani még ha a kászon-jakabfalvi plebános tekintélye is a kezes azért nem fognak!

Végül a fészek és madár hasonlatra van egy pár szónyi megjegyzésem. A t. képviselő testület nagyon elszólta magát és megfeledkezett magáról midőn velem szemben használá e kifejezést s önmaga nem látta, hogy némely tagjai, vagy a fészek madarai „mily halom piszkot hordtak össze a fészekbe".

Ezzel pedig magam részéről az ezen tárgybani polemiát végleg befejezettnek jelentem.

Solnay Sándor,
k.-jakabfalvi birtokos.

*) E rovat alatti közleményekért semmi felelősséget nem vállal a Szerk.

Szolid kereset!!

Állandó tartózkodásu egyéneket keresünk, kik hajlandók képviselőségünket elvállalni és a törvény által engedélyezett sorsjegyeket részletfizetés mellett elárusitani. Magas jutalék biztositva.

Ajánlatok intézendők: 2—3

May, Elfer és Adler,
bank- és váltó üzlet, Budapesten.

Szám 761—1889. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csikszentmártoni kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy csikszeredai dr. Fejér Antal ügyvéd végrehajtatónak csikmenasági özvegy János Andrásné szül. Dánél Rózália végrehajtást szenvedő elleni 32 frt 85 kr tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék, a csikszentmártoni kir. járásbiróság területén, csikmenaság község határán fekvő, és a csikmenasági 75-ik sztjkvben foglalt alábbi ingatlanok, u. m: az A ✝ 684 hrszámu épületes beltelek egészére az 1881. évi 60. t. cz. 156 §-a D pontja alapján 160 frt továbbá az ugyancsak a 75 sztjkvben következő ingatlanokból alperest illetett fele részére u. m: az

A ✝ 127	hrsz.	kert	½ részére	5 frt	50	kr.
363/1	hrsz.	kert	½ részére	2 frt	—	kr.
1873/3	hrsz.	szántó	½ részére	2 frt	50	kr.
2344/1				2	50	
2451/1		„		7	—	
2451/3		„		— „	50	
2474		erdő		3 „	50	„
2487/1		„		4 „	—	„
2615		szántó		3	50	
4382/1				2	—	
5032/3				6 „	50	
5047/2				5 „	50	
5348/1				3 „	50	
5383				2 „	—	
5595/1		„		5 „	50	
5992, 5994		kaszáló	„	2 „	50	
5998, 6002				13 „	50	„
6119/2		„		9 „	—	„
6367/2		szántó		6	50	„
6388/2		erdő		1 „	—	
6443		szántó		2	—	
8675/1		kaszáló		12 „	—	
8834				14 „	—	
9322/2				29 „	50	
9567				5 „	—	
9745				9 „	50	
9756/2 9757/1				9 „	50	
9762/1 9859/1		„		16 „	50	„
9766				6 „	—	„
10742/1		„		15 „	—	
10994/2		szántó		4	—	
11049/2				9 „	—	„
11151/2				3 „	—	
11694/2				5	—	„
13052		„		2	—	„
14552 14553/		kaszáló		29	—	„
15132/1		szántó		5	—	„
15440		„		1 „	50	„
15730, 15739		„	„	5 frtban ezen-		

nel megállapitott kikiáltási árban az árverezést ezennel elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1889. évi augusztus hó 1-ső** napján délelőtti 9 órakor Csikmenaság községházánál megtartandó nyilvános árverésen megállapitott kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881 LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről a kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság.

Csikszentmárton, 1889. május 24-én.

Gaál István.
kir. aljbiró.

Szám 1737—1889.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött közhirré teszi, hogy a csikszeredai kir. jbiróságnak 1687 számu végzése által Antal Gergely javára Kajtár Albert s társa ellen 37 frt 70 kr s járulékai erejéig elrendelt kielégitési végrehajtás alkalmával biróilag lefoglalt és 444 frt 70 krra becsült többnemü ingóságok nyilvános árverés utján eladatnak.

Mely árverésnek az 1737—1889 kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén Csikdánfalván a községházánál leendő eszközlésére **1889. évi julius hó 30-ik** napjának délelőtti 9 órája kitüzetik.

Az érintett ingóságok a legtöbbet igérőnek készpénz fizetés mellett becsáron alul is eladatni fognak.

Csikszereda, 1889. julius 15.

Hazay László,
bir. kiküldött.

Nyomatott Györgyjakab Mártonnál, Csikszeredában. 1889.